

ת"פ 46488/12/18 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ואח'... נגד סאיד בן חמד אבו עיידה ע"י, מונטר בן גל אלקאדי (עציר) ע"י, עדנאן אלקאדי (עציר) - צ ואח'...

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג אדר תשפ"ג
06 מרץ 2023

ת"פ 46488-12-18 מדינת ישראל נ' אבו עיידה ואח'

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
נגד
הנאשם

מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד עדי יזרעאלי ועו"ד
לי מגן

1. סאיד בן חמד אבו עיידה ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא נסאר
2. מונטר בן גל אלקאדי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נתי טרבלסי
3. עדנאן אלקאדי (עציר) - צורף לתיק 69633-07-20
4. מהנד בן סמי אלעביד ע"י ב"כ עו"ד איאד אלעטאונה

גזר דין לנאשמים 1, 2 ו-4

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- תקיפה בצוותא כדי לבצע פשע/גניבה, בניגוד לסעיף 381(ג), לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- גניבה, בניגוד לסעיף 384 לאותו החוק.

בתאריך 17.12.18, סמוך לשעה 03:00, נסעו הנאשמים בבאר שבע, ברכב מסוג מיצובישי מספר רישוי 90-398-20 (להלן: "הרכב"), בו נהג הנאשם 4, ובהגיעם לשכונת נאות לון, ליד הגרנד קניון, הבחינו כי אזל להם הדלק במיכל הדלק ברכב, נורת האזהרה דלקה, ולא היה ברשותם כסף מזומן לצורך תדלוק הרכב.

בתוך כך, הבחינו הנאשמים בארטור דוידוב (להלן: "המתלונן") בעת שעשה דרכו ברגל לכיוון ביתו.

במועד זה, עצר הנאשם 4 את הרכב ליד המתלון, ובמעמד זה, ירדו הנאשמים מהרכב כשהם חובשים כובע על פניהם, ניגשו אל המתלון ותקפו אותו בצוואתא חדא, בכדי לגנוב ממנו דבר, בכך שאחזו במתלון, שאלו אותו מה יש לו בכיסים וכאשר המתלון השיב שיש לו אדולן, נטלו הנאשמים מתוך כיסו של המתלון שני בקבוקים שהכילו תחליף סם מסוג אדולן, את תעודת הזהות שלו, כרטיס רב קו וכרטיס קופת חולים מכבי (להלן: "הרכוש"), עלו לרכב, ונמלטו מהמקום.

שוטרים שהוזעקו למקום, איתרו את הנאשמים כשהם נוסעים ברכב ליד בית הספר הטכני, עצרו את הנאשמים ותפסו את הרכוש ברכב.

תחילה, כפרו הנאשמים בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת הראיות.

אלא, שלאחר שהחלה פרשת התביעה, הודיעו הצדדים למותב אשר שמע את הראיות, כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום.

הנאשמים הודו בעובדות והורשעו בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש, למעט בנוגע לנאשם 3, והצדדים הודיעו, כי ענינו של הנאשם 3 יצורף לתיק אחר המתנהל נגדו ושם ייגזר דינו.

הצדדים עתרו להפנות את הנאשמים להערכת שירות המבחן למבוגרים, ושמיעת פרשת העונש נדחתה מעת לעת, הן לבקשת שירות המבחן למבוגרים, והן לבקשת ב"כ הנאשם 2, על מנת לצרף את ענינו לתיק אחר המתנהל נגדו בבית משפט השלום באשקלון.

לבסוף, ענינו של הנאשם 2 נותר בבית משפט זה, מבלי שצירף תיקים נוספים, ולאחר מינוי המותב הקודם לבית המשפט המחוזי, נותב התיק למותב זה.

שמיעת פרשת העונש נקבעה ליום 10.07.22, וביום 03.07.22 הוגשה בקשת דחיה מטעם ב"כ הנאשם 1. לאור העובדה, כי מדובר במספר נאשמים, כאשר אחד מהם עצור, ניתנה החלטת בית המשפט, לפיה יצורף ב"כ הנאשם 1 את עמדת יתר הסניגורים. אלא, שב"כ הנאשם 1 עשה דין לעצמו, ובחר שלא להתייצב לדיון, ואילו הצטרף ב"כ הנאשם 4, כאשר ב"כ הנאשם 2 נכח באולם.

בנסיבות אלו, נדחתה פעם נוספת פרשת העונש ואף הוזמן תסקיר נוסף בענין הנאשם 1.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גיליון רישום פלילי בנוגע לנאשם 1 (ת/12) - לחובת נאשם זה, הרשעה בעבירה שענינה פריצה לרכב בכוונה לגנוב;
- גזר דין ת"פ 64859-09-14 מיום 18.02.16 וכן, גזר דין משלים מיום 10.11.16, בנוגע לנאשם 1 (ת/13) - הנאשם הורשע בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב. במסגרת הסדר שנקשר בין הצדדים, ביום 18.02.16, על הנאשם נגזרו 300 שעות של"צ; 10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע; 5 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון; קנס בסך 5,000 ₪. אלא, שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן למבוגרים, והוגשה בקשה להפקעת צו השל"צ. לפיכך, ביום 10.11.16, ניתן גזר דין משלים בענינו של הנאשם, כך שחלף 300 שעות של"צ, נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ללא שינוי ביתר רכיבי גזר הדין.
- גיליון רישום פלילי בנוגע לנאשם 2 (ת/14א') - לחובת הנאשם, הרשעות בעבירות של נהיגה פוחזת של רכב; היזק לרכוש במזיד; תקיפה הגורמת חבלה של ממש; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו; קשירת קשר לעשות פשע; החזקת סם לצריכה עצמית; סחר בסמים; סיוע לסחר בסמים; תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר; תקיפה סתם; איומים; ניסיון להחזקת אגרופן או סכין; תגרה.
- גיליון רישום תעבורתי בנוגע לנאשם 2 (ת/14ב') - לחובת הנאשם, הרשעה בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא; נהיגה כשברמזור אור אדום; נסיעה מעל 41 קמ"ש מעל המהירות המותרת בדרך שאינה עירונית.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש, בנוגע למי מהנאשמים.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינים של הנאשמים הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיהם האישיות.

נאשם 1

תסקיר מיום 08.11.21 - הנאשם כבן 26, רווק, מתגורר בבית אמו בעיר רהט ועובד במפעל "נירלט" במרכז הלוגיסטי.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם עורך מאמץ לנהל אורח חיים נורמטיבי.

לצד זאת, התרשם שירות המבחן מאדם אשר נחשף מגיל צעיר לאורח חיים עברייני וחברה שולית, ואף אימץ נורמות חשיבה והתנהגות עברייניות.

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם מאפיינים אימפולסיביים וערכים המעודדים הגמשת גבולות ומתן לגיטימציה להתנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הודה בעבירות באופן פורמלי בלבד מבלי שהוא מגלה מודעות לחומרת המעשים והשלכותיהם על נפגע העבירה, תוך שהוא מתמקד במחירים אותם הוא משלם.

שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי והוא הסכים לכך, אך שירות המבחן התרשם, כי הוא מתקשה להגדיר את מהות הטיפול עבורו והוא נתן הסכמתו משיקול משפטי ולא מתוך הבנה של הצורך הטיפולי.

לאור כך, בטרם השתלבות בקבוצה טיפולית, שולב הנאשם בקבוצת הכנה לקבוצה טיפולית ונכח בשלושה מפגשים מתוך ארבעה.

שירות המבחן התרשם, כי לא ניתן עדיין להעריך את התהליך שעבר, והתבקשה דחיה.

תסקיר מיום 23.02.22 - הנאשם המשיך בהכנה לקבוצה הטיפולית והגיע למפגשים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נמצא בתהליך ראשוני במהלכו מגלה נכונות לערוך התבוננות ולרכוש כלים אשר יסייעו לו לזהות גורמי סיכון.

ביום 07.02.22, השתלב בקבוצה טיפולית ונכח בשלושה מפגשים, שם שיתף פעולה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עורך תהליך חיובי של שיקום חייו.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 220 שעות, והעמדת הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה.

בנוסף, המליץ שירות המבחן על פיצוי למתלונן ומאסר על תנאי.

תסקיר מיום 20.02.23 - שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי, אשר בא לידי ביטוי בתהליך

התבגרות שעבר בפן ההתנהגותי ובדפוס החשיבה שלו.

הנאשם מסר, כי הוא בחר להתנתק מאותה סביבה חברתית מאז אירועי כתב האישום והשתלב בתעסוקה יציבה, נישא לבת זוגו והוא לקראת הורות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם גיבש את זהותו העצמית כאיש משפחה אשר משקיע את זמנו בזוגיות שלו ובחיזוק הקשרים עם משפחתו, המנהלת אורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן התרשם, כי הסיכון להתנהגות עוברת חוק הצטמצם, והנאשם חזר למסלול נורמטיבי.

שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף 150 שעות.

נאשם 2

תסקיר מיום 16.06.21 - הנאשם כבן 22, רווק, מתגורר עם משפחתו ברהט, סיים לרצות עונש ממאסר כשלושה חודשים טרם עריכת התסקיר.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ותיאר את השנים הללו כמאופיינות בחוסר מוטיבציה ללמוד, קושי בקבלת סמכות, התחברות לחברה שולית ומעורבות בעבריינות.

הנאשם מסר, כי יש לו תעודה מקצועית בתחום האוטוטרניקה, אך לא הציג אסמכתאות לכך.

אביו של הנאשם גמלאי צה"ל, פגוע ראש לאחר תאונת דרכים, משותק במצב סיעודי וזקוק להשגחה וטיפול.

אמו של הנאשם מסרה לקצינת המבחן, כי הנאשם נולד למציאות זו, כשאין מי שיהווה דמות אב עבורו. מציאות זו, יצרה עבורו תחושת תסכול ומצוקה.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות סמים ואלימות והוא נדון לעונשי מאסר בפועל, כאשר כבר בגיל 14 היה מעורב בעבירות אלימות.

הנאשם מסר, כי בנערותו החל לצרוך סמים מסוג קנביס, כחלק מהתנהגות מקובלת בחברה כמה התרועע, אך לדבריו, בעת מאסרו לפני כארבע שנים, הפסיק לצרוך סמים באופן מוחלט.

הנאשם מסר שלוש דגימות לאיתור שרידי סם, אשר נמצאו ללא שרידים.

ביחס לעבירות דנן, מסר הנאשם שתי גרסאות שונות, במועדים שונים. **בגרסה ראשונה** מסר, כי הנאשם 4 הינו קרוב משפחתו, ואת יתר הנאשמים מכיר משכונת מגוריו. לדבריו, לא היה לו כל קשר לתכנון וביצוע העבירה, והוא רק הצטרף לחבריו לנסיעה מתוך שעמום, כאשר הנאשם 4 הוא זה שיזם והוציא לפועל את העבירות בזמן שהוא עצמו ישב ברכב ושיחק בנייד. **בגרסה השנייה** מסר, כי הוא נטל חלק באירוע התקיפה, אך התייחס בצמצום להשתלשלות האירועים. הנאשם הביע חרטה על מעשיו והגדיר אותם כטעות, אך שירות המבחן התרשם, כי חרטה זו מונעת משיקולים של תועלת ההליך המשפטי ולא מתוך הבנה פנימית ומעמיקה של חומרת המעשים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מסר מידע מגמתי וניסה לטשטש את האירועים, והתקשה להביע חרטה וצער על הפגיעה במתלונן, ובחן רק את המחירים שהוא עתיד לשלם, תוך שהוא מתקשה לקחת אחריות על מעשיו.

חרף האמור, הציע שירות המבחן לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, אך הנאשם שלל צורך בכך.

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם אישיות אימפולסיבית והוא מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה ופוגענית באחר על מנת להשיג את מבוקשו.

הנאשם אינו מגלה אמפתיה לאחר ואינו מביא בחשבון את השלכות מעשיו.

שירות המבחן לקח בחשבון, כי הנאשם אינו מגלה רצון לבחון את מעשיו באופן ביקורתי או לשנות אותם.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי קיימת רמת סיכון גבוהה להתנהגות עוברת חוק ואלימה.

שירות המבחן למבוגרים מסר, כי הוא נמנע מהמלצה על ענישה שיקומית.

נאשם 4

תסקיר מיום 16.06.21 - הנאשם כבן 24, רווק, מתגורר עם משפחתו ביישוב רהט ועובד במחסן בשדרות.

הנאשם סיים 8 שנות לימוד, ולדבריו, בילדותו, הישגיו הלימודיים היו טובים, אך בגיל חטיבת הביניים, איבד עניין בלימודים.

הנאשם עבר לבית ספר מקצועי במחנה נתן, אך גם במסגרת זו גילה חוסר מוטיבציה ובעיות משמעת.

בתקופה זו, החל להתרועע עם חברה שולית.

אביו של הנאשם מסר, כי הנאשם אדם רגיש, עדין ופגיע אשר אינו מסוגל לפגוע באיש והביע חששו מכך שינצלו אותו, לכן התריע בפניו מפני התרועעות עם חברה שולית.

לחובת הנאשם אין הרשעות קודמות.

הנאשם שלל התנסות או שימוש בחומרים ממכרים.

ביחס לעבירה הנוכחית, בתחילה שלל הנאשם מעורבות בתקיפה או כוונה לבצע עבירה.

לדבריו, הנאשם 2 הינו בן דודו ויתר הנאשמים הם חברי ילדות. לדבריו, הם פנו אליו והציעו לו לנסוע לבאר שבע בשעה 03:00 והוא הסכים, כיוון שהתקשה להירדם בלילה. במהלך הנסיעה, בתחומי העיר, הבחין שמיכל הדלק עומד להתרוקן, אך לא היה לו נעים לבקש כסף מחבריו. לדבריו, הוא התרכז בנהיגה ולא שמע שחבריו מתכננים לפגוע במישהו.

לדבריו, במהלך הנסיעה, חבריו ביקשו ממנו לעצור לרגע והוא עצר להם בלי לשאול למה או לאן הם הולכים, ואף לא ידע מה הם עשו. לאחר מספר דקות, הם חזרו לרכב ואמרו לו לנסוע מהר, הוא שאל אותם לפרש התנהגותם והם אמרו לו שיספרו לו כשיחזרו לרהט.

בהמשך הנסיעה, עצר אותו שוטר וביקש ממנו להציג תעודה מזהה, וכאשר הוא מצא ברכבו תעודת זהות של אדם שאינו מכיר, הבין שמשהו רע קרה, והטיח האשמות בחבריו.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם מתקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי ונוטה לייחס את מעשיו לגורמים חיצוניים.

חרף הכחשת אירועי כתב האישום, התרשם שירות המבחן למבוגרים, כי הנאשם עשוי להיתרם מהליך טיפולי וביקש לדחות את הדיון בענינו.

תסקיר מיום 07.11.21 - הנאשם השתלב בקבוצת הכנה לקבוצה טיפולית, ונכח בששה מפגשים מתוך שמונה.

הנאשם ביטא קושי לקחת חלק פעיל ולנהל שיח, אך שירות המבחן התרשם, כי יש לו מוטיבציה לערוך שינוי בהתנהלותו ודפוסי חשיבתו.

הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית ונכח בשני המפגשים שהתקיימו בה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מביע מוטיבציה גבוהה לשינוי האופן בו מתנהל, מגלה רצינות, משתף פעולה וניתק קשרים עם חברה שולית.

שירות המבחן למבוגרים המליץ על ענישה שיקומית והמליץ על הטלת צו של"צ בהיקף 400 שעות ועל צו מבחן למשך שנה.

עוד המליץ שירות המבחן למבוגרים, על פיצוי לטובת המתלונן ועל מאסר מותנה מרתיע.

תסקיר מיום 25.02.22 - כאמור לעיל, הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית. הוא נכח בששה מתוך שמונה מפגשים ושירות המבחן התרשם, כי הוא עורך מאמצים להשתתף באופן פעיל בשיח הקבוצתי וקשוב לשיח של חבריו לקבוצה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצליח לערוך תהליכים של התבוננות פנימית ביקורתית.

שירות המבחן חזר על המלצתו העונשית.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/15) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של הגנה על שלמות הגוף, על תחושת הביטחון, על שלווה הנפש של הפרט, זכותו להתהלך ברחוב ללא מורא וכן פגיעה בקניינו.

התביעה הדגישה חומרת המעשים, שעה שהנאשמים תקפו את המתלונן בצוותא חדא, בשעת לילה מאוחרת, כאשר הם עוטים כובעים על פניהם, וגנבו את כל רכושו, אשר היה על גופו, אירוע אשר היה עלול להתדרדר לאלימות קשה ונזקים רבים.

התביעה טענה, כי על בית המשפט לעצור את מגפת האלימות והבריונות על ידי ענישה מרתיעה.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לנאשם 1, טענה התביעה, כי על בית המשפט לקחת בחשבון את עברו הפלילי, ובפרט, שעבר את העבירות כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בגין עבירות רכוש.

התביעה עתרה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן ומסרה, כי ההליך הטיפולי שעבר הנאשם אינו מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, וכי בעבר כבר נגזר על הנאשם צו של"צ אך הוא לא שיתף פעולה, וחלף כך, נגזר עליו עונש מאסר בפועל.

התביעה עתרה למקם את עונשו ברף הנמוך - בינוני של המתחם; להפעיל מאסר מותנה מגזר הדין ת/13 במצטבר לכל עונש שיוטל; להטיל עליו מאסר מותנה מרתיע; פיצוי למתלונן; קנס; והתחייבות.

ביחס לנאשם 2, טענה התביעה, כי על בית המשפט לקחת בחשבון את עברו הפלילי, הכולל עבירות אלימות, תעבורה וסמים.

התביעה התייחסה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים, ממנו עולה, כי הנאשם מביע חרטה באופן פורמלי בלבד, מתוך שיקולי תועלת בהליך, ולא מתוך הבנה של חומרת המעשים, תוך שהוא מתקשה לבחון את התנהלותו הבעייתית, תוך שהנאשם מצמצם את חלקו בעבירות.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני - עליון של מתחם הענישה, במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה כעת בגין תיק אחר וכן, עתרה להטיל עליו מאסר על תנאי; פיצוי למתלונן; קנס; והתחייבות.

ביחס לנאשם 4, טענה התביעה, כי כעולה מתסקיר שירות המבחן למבוגרים, הנאשם מצמצם בנוגע לאחריותו בעבירות ומשליך את האחריות על האחרים, תוך שהוא מכחיש כי בכלל היה איתם בעת שתקפו את המתלונן, בניגוד לאירוע התקיפה בו הורשע.

התביעה טענה, כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן למבוגרים, כיוון שאינה הולמת את חומרת העבירות.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם, מאסר מותנה מרתיע, פיצוי למתלונן, קנס והתחייבות.

ההגנה טענה בנוגע לכל אחד מהנאשמים בנפרד.

בנוגע לנאשם 1, טענה ההגנה, כי הנאשם התמיד בהליך הטיפול והפיק ממנו תועלת.

ההגנה טענה, כי הנאשם ערך שינוי באורחות חייו, הקים משפחה, השתלב במעגל התעסוקה, נמנע מלהסתבך עם החוק פעם נוספת מאז אירועי כתב האישום, ניתק קשר עם החברה השולית.

ההגנה טענה, כי למתלונן לא נגרם כל נזק.

ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן למבוגרים, או לחילופין, להמיר את עונש המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וגם הפעלת המאסר המותנה, יהיה בדרך של עבודות שירות.

בנוגע לנאשם 2, טענה ההגנה, כי ככל שיוטל עונש מאסר בפועל, הוא צריך להיות בחופף לעונש המאסר שהנאשם מרצה כעת.

ההגנה טענה, כי המתלונן לא ביקש להגיש תלונה נגד הנאשמים אלא רק רצה את בקבוקי האדולן שגנבו לו בחזרה, והמשטרה תפסה אותם והשיבה אותם למתלונן.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן.

ההגנה טענה, כי האלימות לא היתה חמורה אלא רק אחזו במתלונן, והגזלה הושבה לידי במלואה.

ההגנה טענה, כי הנאשם רצה לסיים את ענינו עוד קודם, אך המאשימה סירבה לפצל את הטיעונים לעונש וגם הציבה רף שלא מאפשר הסדר בתיק הנוסף, אליו רצה לצרף תיק זה.

ההגנה טענה, כי הנאשם היה כבן 20 בעת שעבר את העבירות, התייצב לכל הפגישות בשירות המבחן למבוגרים וכעת נמצא בהליך שיקומי בבית הסוהר.

ביחס לרכיב הפיצוי, טענה ההגנה, כי משלא עתרה המאשימה לפיצוי במסגרת הסדר עם הנאשם 3, אין להטיל פיצוי גם

על הנאשם 2, וכי המתלון עצמו אמר שהוא לא רוצה דבר.

ביחס לנאשם 4, טענה ההגנה, כי הנאשם עבר כברת דרך בהליך הטיפול ונרתם להליך הטיפול.

ההגנה טענה, ביחס לפיצוי, כי הגזלה הושבה לידי המתלון.

ההגנה טענה, כי מאז אירועי כתב האישום, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

ההגנה טענה, כי הנאשם שיתף פעולה עוד מחקירותיו במשטרה וקשר את כל האחרים לאירוע.

ההגנה טענה, כי הנאשם כפר באשמה משיקולים טקטיים בלבד.

ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן למבוגרים.

בדברו האחרון של הנאשם 1 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו ולא יחזור עליהם, כיום הוא עובד בעבודה מסודרת ונשוי.

בדברו האחרון של הנאשם 2 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו, וכעת נמצא בטיפול בבית הסוהר.

בדברו האחרון של הנאשם 4 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו, פתח דף חדש בחייו וכיום הוא נשוי ועובד בעבודה מסודרת.

דין והכרעה

מעשיהם של הנאשמים חמורים ומכוערים.

הנאשמים נסעו ברכב ברחבי העיר באר שבע; הבחינו במתלון, אשר התהלך לתומו ברחוב; עצרו את רכבם; תפסו את המתלון בעודם עוטים כובעים על פניהם; וגנבו את רכשו.

הנאשמים פגעו פגיעה משמעותית בזכותו של הנאשם לשלמות גופו; בטחונו האישי; כבודו; והגנה על קניינו.

ההגנה טענה בנוגע לכך, שהרכוש הושב למתלון ולכן, לא נגרם לו כל נזק.

עוד טענה ההגנה, כי התקיפה התבטאה בכך שאחזו הנאשמים במתלונן בעת שגנבו ממנו את רכשו, והתקיפה לא היתה חמורה.

בית המשפט לא יוכל לקבל טענות אלו. רגעי האימה האוחזים באדם, עובר אורח, אשר מותקף לפתע, באישון לילה, ובפרט שהתקיפה נעשית בצוותא, כאשר המותקף אינו יכול להתגונן, שעה שהתוקפים מחזיקים בו ונוטלים את רכשו, עלולים להותיר טראומה קשה ביותר ומעשים מסוג זה, מחייבים ענישה קשה ומשמעותית.

העובדה, כי על עובר האורח בו בחרו כיעד לתקיפה לא נמצא רכוש משמעותי - אינה יכולה לבוא לזכות הנאשמים.

אין גם לדעת, מה היה קורה לנפגע העבירה אם היה מתנגד למעשיהם של הנאשמים.

מעשים מסוג זה, בזויים, כעורים וראויים לכל גינוי.

הנאשמים עטו כובעים על פניהם, וניכר, כי הם תכננו את מעשיהם ואף נערכו מראש, על מנת שלא ניתן יהיה לזהותם.

עבירת התקיפה לשם גניבה, כוללת בתוכה עבירות אלימות ועבירות רכוש ובתי המשפט כבר קבעו, לא אחת, שמדובר בתופעה שיש למגר. ראו, רע"פ 2797/09 **גולן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מבלי להפחית בחשיבותו של הליך השיקום והגמילה אשר עובר המבקש, אין בו בהליך זה כדי לאיין את חומרת הרבה של העבירות בהן הורשע. עבירות התקיפה לשם גניבה, ובמיוחד כאשר עבירות אלו מופנות כלפי החלש ותוך שימוש באלימות, הינן חמורות ביותר ויש בהן משום תופעה שיש לעקרה משורש. (ההדגשה אינה במקור).

עוד ראו, ע"פ 9048/11 **מוחמד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מקרים אלימים מסוג זה מציפים לאחרונה את מקומותינו ופוגעים קשות בתחושת הביטחון האישי של כל אזרח. על בתי המשפט להשית בגינם עונש הולם ומרתיע שיהיה בו כדי להרתיע את העבריין הספציפי כמו גם עבריינים פוטנציאליים. (ההדגשות אינן במקור).

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים:

· רע"פ 2797/09 **גולן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - (עניין גולן לעיל) הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפה כדי לגנוב וגניבה. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הבחין הנאשם, כי למתלוננת סכום כסף בתיקה. הנאשם והאחר תקפו את המתלוננת, בכוונה לגנוב את כספה, בכך

שמשכו את התיק מכתפה, וכאשר ניסתה להתנגד, דחפו אותה לרצפה, נטלו את התיק וברחו מהמקום. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל; הפעלת עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים במצטבר, כך שירצה סך הכל 22 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; פיצוי למתלוננת בסך 40,000 ₪. בגזר דינו, קבע בית משפט השלום, כי לאור חומרת העבירות, לא ניתן להסתפק בעונש שאינו מאסר בפועל, חרף התסקירים מאת שירות המבחן וחרף הנסיבות של הנאשם. הנאשם ערער על חומרת העונש, ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי, כך שקבע, שחלק מהמאסר המותנה שהופעל, יהיה בחופף, וחלף 22 חודשי מאסר, ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר, ללא שינוי ביתר הוראות גזר הדין. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחתה, תוך שבית המשפט העליון הבהיר, כי אין בהליך שיקומי, כדי לאיין מהחומרה שבעבירות אלו, כמפורט לעיל.

ת"פ 57458-01-17 **מדינת ישראל נ' ג'ברין** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, תקיפה כדי לגנוב וגניבה. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, שהה הנאשם בתחנת אוטובוס בבאר שבע, ותקף את המתלוננת, אשר המתינה אף היא בתחנת האוטובוס, בכך שהגיח לעברה במהירות, חטף מידה את הטלפון הנייד שלה, מסוג סמסונג "גלקסי 7" ונמלט בריצה מהמקום. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס; פיצוי למתלוננת בסך 1,500 ₪.

ת"פ 30161-05-12 **מדינת ישראל נ' הוקובי** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה כדי לגנוב וגניבה. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם ואחר הובילו את המתלונן לסמטה, באמתלת שווא, ואז תקפו אותו בכך שהכו אותו באגרופים, הפילו אותו ארצה, בעטו בו וריססו אותו בגז מדמיע. בעוד המתלונן שרוע על הרצפה, גנבו הנאשם והאחר את ארנקו, 200 ₪ ומכשיר טלפון נייד. בית משפט השלום עמד על הדמיון הרב בין עבירת התקיפה לשם גניבה לבין עבירת השוד, והעמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן.

בכל הנוגע לעבירות של תקיפה במטרה לגנוב וכן גניבה, קיים מנעד ענישה רחב.

בתי המשפט סברו, לא אחת, כי קיים דמיון רב בין עבירת התקיפה לשם גניבה לבין עבירת השוד, והגבול ביניהן מטושטש ובעיקר תלוי בנסיבות, לפיכך, לעתים ניתן למצוא ענישה בגין עבירות של תקיפה לשם גניבה, אשר מתאימה לעבירת השוד.

בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, יש לקחת בחשבון את מידת האלימות שהופעלה נגד המתלונן; את העובדה שהעבירה נעברה בצוותא (המחוקק קבע כפל העונש לעברה במקרה כזה); טיב הרכוש שנגנב; והנסיבות בהן נעברו העבירות.

בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות שפורטו לעיל, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה בתוך המתחם

נאשם 1

אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק.

לחובת הנאשם, הרשעה קודמת בעבירה של פריצה לרכב במטרה לגנוב, והוא אף עבר את העבירה דנן, כאשר מאסרים מותנים, בגין הרשעתו הקודמת, מרחפים מעל ראשו. באלו, לא היה כדי להרתיעו.

במסגרת גזר דינו של הנאשם (ת/13), הושיט בית המשפט לנאשם יד תוך שילובו בהליך שיקומי, וגזר עליו 300 שעות של"צ. אלא, שהנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שנתן לו בית המשפט, ובחר שלא לשתף פעולה עם שירות המבחן למבוגרים. לפיכך, הופקע צו השל"צ, ועונשו הומר למאסר בפועל.

במקרה דנן, הסלים הנאשם את התנהגותו העבריינית מעבירות רכוש, לעבירות המשלבות אלימות ורכוש יחדיו.

הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו.

הנאשם השתלב בהליך טיפולי ותסקיר שירות המבחן בענינו בא בהמלצה שיקומית.

בית המשפט אינו מוצא, כי ההליך הטיפולי שעבר הנאשם מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

כפי שנפסק לא פעם, הליך שיקומי, גם אם היה משמעותי ואינטנסיבי, שעבר נאשם - אינו חזות הכל, וראו, לענין זה, ע"פ 6237/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

אמנם ניכר, כי ההליך הטיפולי שעבר המערער חולל בו שינוי מסוים, שאף הביא להפחתת רמת המסוכנות שיוחסה לו. אין להקל ראש בהליך זה, אך אין בו כדי לבטל את העבירות בהן הורשע ואת חומרתן (ראו ע"פ 7037/10 פלוני נ' מדינת ישראל). טוען המערער, כי שגה בית המשפט קמא בכך שלא העדיף בעניינו את אינטרס השיקום. אכן יש ליתן חשיבות לשיקומו של מי שנאשם בפלילים, אך שיקול זה אינו עומד לבדו, ועל בתי המשפט להידרש לצדו לשיקולים אחרים (רע"ב 1730/10 תורג'מן נ' היועץ המשפטי לממשלה). בענייננו, יש לתת את הדעת, בין היתר, לאינטרס הציבורי שבהרתעת המערער וזולתו מפני הישנותן של עבירות מעין אלה, ולצורך להביע את סלידת החברה מן המעשים (ע"פ 10673/04 פלוני נ' מדינת ישראל)...

עם זאת, הגם שראוי היה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם, כי לאור נטילת האחריות;

הירתמותו להליך הטיפולי; והשינוי הנטען שערך הנאשם באורחות חייו, מוצא בית המשפט למקם את עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה, ולהפעיל את המאסרים המותנים.

לענין אופן הפעלת המאסרים המותנים יצוין, כי לנוכח הוראת סעיף 381(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 - דינו של התוקף לשם גניבה בצוותא הוא כפל העונש העומד בצדה של העבירה ומכאן, שהוראת חיקוק מספר 2 בכתב האישום המתוקן - היא עבירה מסוג פשע. הוראת החיקוק מספר 3 - היא מסוג עוון. ברם, לנוכח העובדה ששני המאסרים המותנים הוטלו בגזר דין אחד וכן לאור הודאת הנאשם באשמה - יופעלו כך שתינתן לנאשם הקלה מסוימת, במסגרתה יופעלו בחופף זה לזה, אך במצטבר לעונש שהוטל.

הנאשם 2

לחובת הנאשם מספר הרשעות בעבירות שענין אלימות, רכוש וסמים.

עיון במרשם הפלילי ת/14א' מלמד, כי מאז אירועי כתב האישום, הסתבך הנאשם פעמים נוספות עם החוק, ואף כעת, מרצה הנאשם עונש מאסר, בן 38 חודשים, בגין מספר עבירות, בהן אלימות, רכוש, ועבירות כלפי שוטרים.

עיון בתסקיר שירות המבחן למבוגרים מלמד, כי הנאשם מסר גרסאות סותרות ביחס למעורבותו בעבירות, ונטה להשליך את האחריות למעשים על שותפיו לעבירה.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי נטילת האחריות מצדו הינה באופן פורמלי בלבד, ומונעת משיקולי תועלת של ההליך המשפטי נגדו.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית, ושירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בענינו.

לזכותו, ייקח בית המשפט בחשבון, את הודאתו באשמה שיש בה משום נטילת אחריות, גם אם לא באופן מלא.

במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה.

נאשם 4

הנאשם מסר לפני שירות המבחן למבוגרים גרסה, הסותרת את עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה והורשע.

עיון בתסקיר מלמד, כי הנאשם צמצם באופן ניכר את מעורבותו בעבירה והשליך את האחריות על שותפיו.

חרף אי נטילת האחריות המלאה מצדו, מצא שירות המבחן למבוגרים לשלבו במסגרת טיפולית ולבסוף, בא בהמלצה שיקומית.

לזכות הנאשם, הודאתו באשמה, ונטילת אחריות, הגם שבאופן פורמלי בלבד.

עוד לזכותו, היעדר הרשעות קודמות, והיעדר אינדיקציה על הסתבכות נוספת עם החוק מאז אירועי כתב האישום.

במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט למקם את עונשו בתחתית המתחם.

בית המשפט מוצא, כמובן, להטיל על כל אחד מהנאשמים, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה, לבל יהינו לשוב על מעשיהם.

עיצום כספי

בית המשפט מוצא לקבל את עתירת התביעה להשית פיצוי כספי לטובת המתלונן, אזרח תמים, אשר התהלך ברחוב לתומו, ולפתע הותקף על ידי הנאשמים ורכושו נגנב.

בניגוד לרכיב הקנס, בעת קביעת הפיצוי, אין משקל ליכולת הכלכלית של העבריין, וזאת מהנימוקים הבאים:

פיצוי נפגע העבירה מהווה סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי. ראו רע"פ 2976/01 **אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(3) 418, שם הגדירו כב' השופט מ' חשין, בלשונו הציורית, כ" ברבורן בין ברווזונים".

בהיותו סעד בעל מאפיינים אזרחיים, נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה נתון בו על בית המשפט להתחשב בעת שומת הפיצוי. זאת, כשם שבהליך אזרחי, לא היה בית המשפט מתחשב בכך, לו היה העבריין נתבע על ידי נפגע העבירה. ראו ע"פ 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

רגעי האימה שאחזו במתלונן מצדיקים חיוב הנאשמים בפיצוי משמעותי.

סיכום

בנוגע לכלל הנאשמים בתיק זה, מוצא בית המשפט כי נסיבותיהם האישיות נדחות אחור מפני האינטרס הציבורי וזאת לאור החומרה הנלווית לעבירות, בנסיבות בהן נעברו.

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקירי שירות המבחן; עיין בפסיקה מטעם הצדדים; שמע דברם האחרון של הנאשמים - דן את הנאשמים לעונשים כדלקמן:

נאשם 1:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל;
- ב. הפעל 10 חודשי מאסר על תנאי וכן 5 חודשי מאסר על תנאי מגזר הדין ת/13, כששני המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהושת בסעיף א' לעיל;
- ג. סך הכל, ירצה הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, בתיק זה בלבד, בהתאם לרישומי שב"ס;
- ד. 12 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור הנאשם עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימנים א', ד', ח' או פרק י"א, שהיא מסוג פשע;
- ה. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור הנאשם עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימנים א', ד', ח' או פרק י"א, שהיא מסוג עוון;
- ו. קנס בסך 3,000 ₪, או 28 ימי מאסר תמורתו;
- ז. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪;
- ח. הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 15.06.23. המזכירות תעקוב;
- ט. באחריות התביעה להעביר למזכירות, בתוך 7 ימים מהיום, פרטי המתלונן;
- י. הנאשם יצהיר כעת על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מעבירה המפעילה את המאסרים המותנים שהושתו בסעיפים ד' ו-ה' שלעיל, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. לא יצהיר על התחייבות כעת - יאסר למשך 21 יום.

נאשם 2

- א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, ובמצטבר לכל עונש שמרצה כעת;
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור הנאשם עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימנים א', ד', ח' או פרק י"א, שהיא מסוג פשע;
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור הנאשם עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימנים א', ד', ח' או פרק י"א, שהיא מסוג עוון;
- ד. קנס בסך 3,000 ₪, או 28 ימי מאסר תמורתו;
- ה. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪;
- ו. הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 15.06.23. המזכירות תעקוב;
- ז. באחריות התביעה להעביר למזכירות, בתוך 7 ימים מהיום, פרטי המתלונן;
- ח. הנאשם יצהיר כעת על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מעבירה המפעילה את המאסרים המותנים שהושתו בסעיפים ד' ו-ה' שלעיל, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. לא יצהיר על התחייבות כעת - יאסר למשך 21 יום.

נאשם 4:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור הנאשם עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימנים א', ד', ח' או פרק י"א, שהיא מסוג פשע;
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור הנאשם עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימנים א', ד', ח' או פרק י"א, שהיא מסוג עוון;
- ד. קנס בסך 3,000 ₪, או 28 ימי מאסר תמורתו;
- ה. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪;
- ו. הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 15.06.23. המזכירות תעקוב;
- ז. באחריות התביעה להעביר למזכירות, בתוך 7 ימים מהיום, פרטי המתלונן;

ח. הנאשם יצהיר כעת על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מעבירה המפעילה את המאסרים המותנים שהושתו בסעיפים ד' ו-ה' שלעיל, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. לא יצהיר על התחייבות כעת - ייאסר למשך 21 יום.

הנאשמים 1, 4 יתייצבו לריצוי עונשם כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, במעמד הצדדים.